

at omtale dette sætter det i Klasse med ikke blot Decission, men endog saa Revision og Regnskab. Ja, det er ganske rigtigt; de fire Begreber staae i aldeles nøie logisk Forhold til hinanden, og jeg troer ikke, at Stillingen forandres derved, at man udelukker Ordet „Decharge“, naar man ikke tillige kan faae Ordene „Revision“, „Decission“ og „Regnskab“, ja, jeg vil lægge til, Ordet „Stattebevilling“ bort. Man kalder det overordnet eller underordnet, saa er det et Forhold, der er givet ved Grundloven, at Ministeriet, Hs. Majestæts Regjering, maa komme til Rigsdagen og bede om Bevillinger, den faaer dem, eller den faaer dem ikke, og kun i det Tilfælde, at den faaer dem, er den berettiget til at udgive Statens Penge. Naar den udgiver Statens Penge uden Bevilling, da er det paa dens eget Ans og Tilsvær, og da maa Post for Post, lige ned til den mindste Brodkilling, naar det fordres, retfærdiggjøres, og det ikke blot ligeoverfor Rigsdagen, men allerede ligeoverfor dens Befuldmægtigede, Statsrevisorerne, som i saa Henseende gjøres deres Udsættelser, hvilke Ministeriet besvarer, og med Hensyn til hvilke det tilveiebringer alle de factiske Oplysninger eller juridiske Reflectioner, som i saa Henseende kunne tjene til at forsvare, hvad det har udgivet paa sit eget Ans og Tilsvær, og det er dernæst Rigsdagen, som har at fatte den afgjørende Beslutning om, hvorvidt den finder dette Forsvar aldeles tilstrækkeligt eller nogenlunde tilstrækkeligt eller aldeles ulovligt. Det er derom, at Rigsdagen har at fatte en afgjørende Beslutning, og det er det, som netop paa den allergtatiøseste Maade udtrykkes ved „Decharge“, da det netop er det, der svarer til, at man for alle de Poster, hvor man ikke giver Decharge, gjør Ansvar gjældende. Men er man utvivlsomt berettiget til at gjøre Ansvar gjældende, da er man ogsaa berettiget til at meddele „Decharge“ med Hensyn til de Poster, hvor man ikke vil gjøre Ansvar gjældende. Jeg indrømmer, at Sagen vilde stille sig noget anderledes, dersom vi stod lige ved Indgangen til en lang constitutionel Bane, hvor ethvert vundet Resultat maatte betragtes som Noget, der var vundet for bestandigt, end den gjør det nu, da det er klart for os, at mange Puncter i vort

constitutionelle Liv og navnlig det hele Spørgsmaal om Statsregnskabs Afgjørelse, Revisionen og Decissionen ville komme til at undergaae en Revision; men paa den anden Side maa jeg paa det Allerbestemteste i dette Forhold afvise enhver Betragtning, hentet fra den gode Forstaaelse mellem Rigsdagen og det nuværende Ministerium o. s. v., da her ikke er Tale om et politisk Spørgsmaal, men om gjensidige Retligheder, der, vel at mærke, ikke ere Retligheder, over hvilke man kan disponere efter eget Tykke og generøse Sindelag, men hvor Rigsdagen kun er Disponent for Folkets Retligheder, og for hvis Udøvelse den ligefrem er ansvarlig for Folket. Dette er altsaa den rette Consequens af hele denne Stilling, som jeg paa ingen Maade skal urgere at være en overordnet, men som dog ganske vist i Stattefager er en saadan, der betinges af, at Ministeriet maa bede Rigsdagen om Bevilling og retfærdiggjøre for Rigsdagen de Summer, den har udgivet uden Bevilling, at det er Rigsdagen, der har at fatte endelig Beslutning om, hvorvidt denne Retfærdiggjørelse er lykkedes eller ikke, og det er saaledes et Forhold, der ikke er aldeles coordineret. Jeg skal endnu til Slutning, idet jeg paa Udvalgets og egne Begne erklærer, at vi ikke kunne tiltræde dette Forslag ifølge dets hele Motivering, og saaledes frasælde den efter vor Mening vel begrundede Paastand, som vilde ligge dert, gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal staaer i en saa nøie Connexitet med Spørgsmaalet om Ansvar, der væsentlig ligger hos Folkethinget, at jeg ogsaa fra denne Side vilde ansee det for yderst betænkeligt, dersom Landstyinget tog en Beslutning, der i saa Henseende præjudicerede den fulde Frihed for Folkethinget, hvem denne Deel af Anslagemagtens hele Myndighed ifølge Grundloven er tillagt. Udvalget holder derfor paa sin allerede af Landstyinget billigede Indstilling.

Finansministeren: Uagtet der vistnok var rig Anledning for mig til at besvare det Foredrag, som den ærede Ordfører nys har holdt, skal jeg dog ganske afholde mig derfra. Jeg ønsker ikke at gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, og, som jeg mener, sagt tydeligt og